

UZASADNIENIE

W pozwie złożonym 22 sierpnia 2014 roku B. M. żądał zasądzenia od pozwanej K. H. w postępowaniu nakazowym kwoty 140 503 zł, z ustawowymi odsetkami od 30.11.2010 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu.

W uzasadnieniu pozwu podano, że pozwana kupiła od powoda koszulki, za wykonanie których powód wystawił fakturę VAT z zakreślonym w niej terminem zapłaty. Pozwana zapłaciła powodowi w terminie część należności – kwotę 50 000 zł, zaś co do pozostałej części termin ten upłynął bezskutecznie i do zapłaty pozostała kwota dochodzona pozwem. Ponadto powód podniósł, że pozwana w oświadczeniu z 1.10.2012 r. uznała swój dług wobec powoda, przez co przerwany został bieg przedawnienia roszczenia powoda (pozew k. 2-4, pismo procesowe powoda z 27.08.2014 r. k. 17).

W dniu 9 października 2014 r., pod sygnaturą akt X GNc 910/14, Sąd wydał przeciwko pozwanej nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym (nakaz zapłaty k. 27).

W dniu 3 listopada 2014 r. pozwana wniosła zarzuty od powyższego nakazu zapłaty, domagając się uchylenia zaskarżonego nakazu i oddalenia powództwa oraz zasądzenia od powoda kosztów procesu. W uzasadnieniu zarzutów pozwana podniosła, iż powód nienależycie wykonał zobowiązanie z umowy, z której wywodzi swoje roszczenie, w wyniku czego pozwana poniosła szkodę w postaci nieuzyskania od swojego kontrahenta – spółki (...), wynagrodzenia za dostarczone mu koszulki, w kwocie 232 652,72 zł brutto. Ponadto pozwana wskazała na uchylenie się przez nią od skutków prawnych złożonego oświadczenia o uznaniu długu wobec powoda, jako złożonego pod wpływem błędu, przez co – w ocenie pozwanej – nieuzasadnione jest opieranie żądań pozwu na uznaniu długu przez pozwaną (zarzuty od nakazu zapłaty k. 35-38).

Powód zakwestionował skuteczność oświadczenia pozwanej o uchyleniu się od skutków prawnych uznania długu, podnosząc, iż stanowiło ono oświadczenie wiedzy, nie zaś oświadczenie woli, a ponadto, składając oświadczenie o uznaniu długu, pozwana – w ocenie powoda – nie działała pod wpływem błędu, mając świadomość złożonych reklamacji jakościowych towaru, zaś w ostateczności pozwana złożyła oświadczenie o uchyleniu się od skutków prawnych uznania długu po terminie z art. 88 § 2 k.c. Ponadto powód wskazał, że pozwana nigdy wcześniej nie reklamowała mu wad wytworzonych koszulek i nigdy też wcześniej nie kierowała do powoda żadnych żądań i zarzutów (pismo procesowe powoda k. 258-278).

Strona pozwana podtrzymała swoje stanowisko i argumentację w sprawie, akcentując ponadto przedwczesność żądania pozwu z uwagi na porozumienie między stronami, w myśl którego powód miał wstrzymać się z dochodzeniem od pozwanej swoich należności do czasu prawomocnego zakończenia sprawy z powództwa spółki (...) przeciwko pozwanej (pismo procesowe pozwanej k. 318-322).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód B. M. prowadzi działalność gospodarczą w zakresie produkcji odzieży wierzchniej w Ł. (bezsporne – wydruk (...) k. 12).

Pozwana K. H. prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą K. H. MamaCube w K., w zakresie działalności agencji reklamowych (bezsporne – wydruk (...) k. 13).

W 2010 r. pozwana zawarła z A. (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w W. umowę, na mocy której miała dostarczyć do salonów i punktów sprzedaży spółki (...) S.A. 9607 sztuk koszulek polo damskich i męskich. Pozwana i A. (...) ustalili, że koszulki mają być wykonane z bawełny o gramaturze 170g/m², z długim rękawem, ze ściągaczami, z dwoma guzikami, w kolorze jak najbardziej zbliżonym do barw logotypu sieci telefonii komórkowej należącej do Polkomtel, z nadrukiem z jednej strony. Cenę za jedną sztukę koszulek uzgodniono na 19,85 zł netto (dowód: korespondencja elektroniczna k. 351-373, poświadczona kopia faktury VAT nr (...) k. 394, zeznania świadka J. C. na

rozprawie w dniu 25.04.2016 r. k. 558-559, zeznania świadka W. B. na rozprawie w dniu 28.09.2016 r. k. 595-596, zeznania świadka M. K. k. 639-641).

W związku z powyższą umową, pozwana zleciła powodowi, z którym od kilku lat współpracowała, wykonanie przedmiotowych koszulek. Zawarcie umowy z powodem oraz ustalenie jej istotnych postanowień nastąpiło ustnie, w trakcie rozmów telefonicznych pomiędzy powodem, a pracownikiem pozwanej - J. C. (2). Pozwana zleciła powodowi wykonanie 9607 sztuk koszulek, a specyfikacja i warunki, jakie powinny spełniać koszulki, były takie same, jakie pozwana ustaliła z A. (...) (dowód: wydruk korespondencji elektronicznej k. 66-71, zeznania świadka J. C. na rozprawie w dniu 25.04.2016 r. k. 558-559, zeznania świadka W. B. na rozprawie w dniu 28.09.2016 r. k. 595-596).

Po zaakceptowaniu przez A. (...) ostatecznego wyglądu koszulek, powód przystąpił do ich wykonania (bezsporne).

W dniu 8 października 2010 r. powód wystawił pozwanej fakturę VAT nr (...) za wykonanie 9000 sztuk koszulek polo, na kwotę 190503 zł brutto, z terminem zapłaty do 29 listopada 2010 r. (dowód: poświadczona kopia faktury k. 9).

Pozwana w dniu 18 października 2010 r. zapłaciła powodowi część należności wynikającej z powyższej faktury VAT, tj. kwotę 50000 zł (bezsporne – kopia wyciągu bankowego k. 18).

W dniu 15 grudnia 2010 r. powód wystawił pozwanej fakturę VAT nr (...) za wykonanie dalszych 607 sztuk koszulek polo, na kwotę 12848,37 zł brutto, z terminem zapłaty do 29 grudnia 2010 r. (dowód: poświadczona kopia faktury k. 10 akt o sygn. XIII GNC 4238/14 Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi).

Po wykonaniu przez powoda koszulek, pozwana odebrała je i dostarczyła do odpowiednich punktów należących do Polkomtel.

Po dostarczeniu koszulek, pozwana otrzymała od A. (...) informację, iż Polkomtel złożył reklamacje i uwagi dotyczące jakości wykonanych koszulek (dowód: wydruk korespondencji elektronicznej k. 51-65, zeznania świadka R. M. na rozprawie w dniu 23.11.2016 r. k. 615-616, zeznania świadka M. K. k. 639-641). Mimo próśb pozwanej, A. (...) nie przekazało pozwanej składanych przez Polkomtel reklamacji, niemniej jednak pozwana doprowadziła do spotkania z udziałem przedstawicieli A. (...) i Polkomtel, podczas którego losowo zbadano kilkanaście egzemplarzy koszulek. Nie wykazały one jednak żadnych wad (dowód: zeznania świadka J. C. na rozprawie w dniu 25.04.2016 r. k. 558-559).

W dniu 24 listopada 2010 r. pozwana otrzymała drogą elektroniczną od pełnomocnika A. (...) pismo zawierające reklamację oraz oświadczenie o odstąpieniu od łączącej strony umowy (dowód: kopia reklamacji A. (...) k. 72-73).

Pismem z 22 grudnia 2010 r. pozwana oświadczyła, że nie uznaje reklamacji za zasadną i stoi na stanowisku, że oświadczenie A. (...) o odstąpieniu od umowy nie odnosi skutku (dowód: kopia pisma k. 426-430, zeznania świadka R. M. na rozprawie w dniu 23.11.2016 r. k. 615-616).

Wskutek braku rozstrzygnięcia zaistniałego sporu, A. (...) w dniu 24 stycznia 2011 r. skierowało przeciwko pozwanej pozew o zapłatę kwot, jakie A. (...) wpłaciło pozwanej tytułem wynagrodzenia (zaliczki) za zawartą umowę, w stosunku do której A. (...) złożyło oświadczenie o odstąpieniu.

W uzasadnieniu pozwu z 24 stycznia 2011 roku spółka (...) wskazała, iż spółka (...) przeprowadziła wewnętrzną ankietę wśród pracowników, którzy otrzymali koszulki, z której wynikało, że w koszulkach występują m.in. takie wady jak: złe wszyte kołnierze, zabrudzenia, rozdarcia, niestaranne szycie, koszulki brudzą i farbują, odpadający nadruk, nierówna długość rękawów, niezgodność z tabelą rozmiarów, nieprzyjemny zapach. W reklamacjach wskazano również, że po jednokrotnym praniu, oprócz ww. wad, wystąpiły kolejne wady w postaci powstawania dziur i rozdarć, koszulki mechaciły się i kurczyły (dowód: kopia pozwu A. (...) k. 334-347).

O powyższych reklamacjach oraz roszczeniach A. (...), pozwana powiadomiła powoda. Powód jednak zaprzeczał, aby wyprodukowane przez niego koszulki posiadały wady i aby nie były zgodne z zawartą z pozwaną umową (dowód:

zeznania świadka J. C. na rozprawie w dniu 25.04.2016 r. k. 558-559, zeznania świadka W. B. na rozprawie w dniu 28.09.2016 r. k. 595-596).

Mając na uwadze nadal niezakończony proces z powództwa A. (...) oraz zapewnienia powoda o braku wad wytworzonych przez niego koszulek, w dniu 1 października 2012 r. pozwana podpisała oświadczenie, w którym uznała dług wynikający z faktury nr (...) z 8.10.2010 r. w kwocie 140503 zł oraz z faktury nr (...) z 15.12.2010 r. w kwocie 12 846,37 zł, łącznie 153351,37 zł, wobec wierzyciela – Bogusława M. (dowód: dokument oświadczenia pozwanej k. 8).

Przeprowadzony w sprawie z powództwa A. (...) przeciwko pozwanej dowód z opinii biegłego wykazał istnienie wad koszulek dostarczonych przez pozwaną spółkę (...), m.in.:

- barwa wykonanych koszulek jest inna od tej, jaka wynika ze wzoru,
- koszulki wykonano niestarannie, z niskiej jakości materiałów,
- w koszulkach ujawniły się wady wymiarowo - konfekcyjne, które są widoczne – polegające na występowaniu różnic pomiędzy wymiarami rzeczywistymi, a wymiarami zawartymi w specyfikacji, koszulki ulegały deformacji i zniekształceniu, a ich wymiary są nieproporcjonalne,
- brak jest jednolitego oznakowania na koszulkach sposobu konserwacji za pomocą przyjętych symboli,
- koszulki nie spełniają wymagań normy jakościowej PN-P- (...) :2003 w zakresie dopuszczalnej zmiany wymiarów po domowym praniu i suszeniu,
- koszulki wydzielają nieprzyjemny zapach (dowód: poświadczona kopia dokumentu opinii k. 74-81, zeznania świadka R. M. na rozprawie w dniu 23.11.2016 r. k. 615-616).

Sąd Okręgowy w Warszawie w dniu 29 listopada 2013 r. (sygn. akt XVI GC 451/11) wydał wyrok, w którym orzekł, że w dostarczonych przez pozwaną koszulkach występują istotne wady, koszulki nie zostały wykonane należyście, nie nadają się do celu w jakim było zlecone ich wykonanie (przeprowadzenie akcji promocyjnej Polkomtel), co powodowało, że złożone przez A. (...) oświadczenie o odstąpieniu od umowy z pozwaną było skuteczne. W konsekwencji Sąd Okręgowy w Warszawie uznał, że roszczenie A. (...) o zapłatę uiszczoną na rzecz Pozwanej zaliczki było zasadne (dowód: kopia wyroku z uzasadnieniem k. 82-88).

W świetle powyższego stanu faktycznego, pozwana w dniu 31 października 2014 r. wysłała na adres powoda, listem poleconym, oświadczenie o uchyleniu się od skutków prawnych oświadczenia woli złożonego w dniu 1 października 2012 r. o uznaniu długu, jako złożonego pod wpływem błędu, wynikającego z przekonania, że przedmiot umowy został przez powoda wykonany należyście i wyprodukowane przez niego koszulki polo nie posiadają wad (dowód: poświadczona kopia oświadczenia wraz z dowodem nadania k. 89-91, zeznania świadka J. C. na rozprawie w dniu 25.04.2016 r. k. 558-559).

Wcześniej, pismem z dnia 8 sierpnia 2014 r. powód wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 153351,37 zł wraz z odsetkami za opóźnienie w skapitalizowanej kwocie 75920,80 zł oraz dalszymi odsetkami; wezwanie to zostało doręczone pozwanej w dniu 14 sierpnia 2014 r. (dowód: poświadczona kopia wezwania wraz z dowodem nadania k. 10-11, potwierdzenie odbioru k. 19a). Pozwana nie odpowiedziała na powyższe wezwanie i nie zapłaciła żądanych kwot (bezsporne).

W dniu 22 sierpnia 2014 r. powód wystąpił przeciwko pozwanej z pozwem o zapłatę kwoty 12849 zł, tytułem należności określonej na fakturze VAT nr (...) z 15.12.2010 r., dotyczącej dostarczenia pozwanej 607 sztuk koszulek polo, w ramach tej samej umowy, co opisana w pozwie w niniejszej sprawie. W dniu 7 października 2014 r. Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi wydał przeciwko pozwanej nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym. Nakaz ten nie został zaskarżony przez pozwaną i uprawomocnił się (dowód: pozew k. 3-5 akt o sygn. XIII GNc 4238/14 Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi, nakaz zapłaty k. 20 ww. akt).

Wyrokiem z 22 stycznia 2015 roku Sąd Apelacyjny w Warszawie uwzględnił częściowo apelację powodowej w tamtej sprawie spółki (...) od opisanego wcześniej wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z 29.11. (...). oraz oddalił apelację pozwanej K. H. (dowód: kopia wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie k. 601-602).

Sąd zważył, co następuje:

Ustalony w sprawie stan faktyczny wskazuje, że strony zawarły umowę o dzieło, w myśl której powód miał wykonać na rzecz pozwanej oznaczoną w umowie ilość koszulek polo, określonych co do rodzaju, kroju i wyglądu, w zamian za ustalone między stronami wynagrodzenie. Umowa taka odpowiada dyspozycji art. 627 k.c., zgodnie z którym, przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia.

Bezspornie powyższa umowa została wykonana przez powoda i dzieło zostało odebrane przez pozwaną, bezspornie też pozwana nie zapłaciła powodowi części umówionego wynagrodzenia z tytułu tejże umowy, w kwocie dochodzonej pozwem. Sporna między stronami była kwestia należytego lub nienależytego wykonania umowy przez powoda oraz uznania wynikającego z niej długu przez pozwaną.

W istocie jednak to, czy powód wykonał zawartą z pozwaną umowę należyście, czy też wyprodukowane przez niego koszulki posiadały istotne wady, nie ma istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy – dlatego też Sąd nie uwzględnił wniosku pozwanej o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego, stwierdzającego jakość i prawidłowość wykonania owych koszulek.

Sama bowiem okoliczność faktyczna nienależytego wykonania zobowiązania nabiera istotnego znaczenia prawnego dopiero wówczas, gdy zostanie zgłoszone stosowne, wynikające z nienależytego wykonania umowy, roszczenie lub zarzut.

Strona pozwana w toku postępowania powoływała się co prawda na szkodę poniesioną przez nią na skutek nienależytego wykonania umowy przez powoda, jednakże nie wystąpiła z żadnym wynikającym z tego zarzutem.

Tymczasem, zgodnie z art. 638 § 1 k.c., do odpowiedzialności za wady dzieła stosuje się odpowiednio przepisy o rękojmi przy sprzedaży. Jak zaś stanowi przepis art. 560 § 1 i 2 k.c. (w brzmieniu obowiązującym w okresie zawarcia umowy przez strony), w przypadku, jeżeli rzecz sprzedana ma wady, kupujący może od umowy odstąpić albo żądać obniżenia ceny. Jeżeli zaś kupujący odstępuje od umowy z powodu wady rzeczy sprzedanej, strony powinny sobie nawzajem zwrócić otrzymane świadczenia według przepisów o odstąpieniu od umowy wzajemnej.

Pozwana nie złożyła powodowi oświadczenia z żądaniem obniżenia ceny (odpowiednio – wynagrodzenia za wykonane dzieło). Pozwana nie złożyła też powodowi oświadczenia o odstąpieniu od zawartej z nim umowy o dzieło.

Brak jest także dowodów na wystąpienie przez pozwaną w stosunku do powoda z roszczeniem odszkodowawczym, opartym na art. 566 § 1 k.c. w zw. z art. 638 § 1 k.c., ani też z roszczeniem odszkodowawczym opartym na art. 471 k.c.

Nawet zaś, jeśli by z takimi roszczeniami powódka wystąpiła, to nie zgłosiła stosownego zarzutu potrącenia przysługujących jej ewentualnie z tego tytułu wierzytelności, z wierzytelnością powoda. Zarzut taki, w postępowaniu nakazowym, musiałby jednak wynikać z wierzytelności udowodnionych dokumentami wymienionymi w art. 485 k.c. (art. 493 § 3 k.p.c.).

Skoro zatem pozwana nie zgłosiła w sprawie skutecznego względem powoda zarzutu potrącenia ewentualnej wierzytelności z tytułu odszkodowania za powoływane przez nią nienależyte wykonanie umowy przez powoda, ani też nie zgłosiła skutecznego zarzutu obniżenia wynagrodzenia z umowy o dzieło, powołując się na wady dzieła – zatem brak było podstaw do oddalenia powództwa w jakiegokolwiek części.

Powodowi bowiem bezspornie przysługuje całe wynagrodzenie wynikające z zawartej z pozwaną umowy o dzieło, skoro dzieło to wykonał – co wynika z ogólnej zasady dotyczącej umów wzajemnych, określonej w art. 488 § 1 k.c. Roszczenie

o wynagrodzenie z umowy o dzieło przysługuje w takiej sytuacji przyjmującemu zamówienie tak długo, jak długo strona przeciwna nie zgłosi skutecznego wobec niego, stosownego zarzutu wynikającego z powoływanych przez nią okoliczności związanych z wykonaniem zawartej umowy o dzieło.

Natomiast zarzut przedwczesności żądania pozwu w toku procesu zdezaktualizował się, wobec prawomocności rozstrzygnięcia sporu pomiędzy spółką (...) a K. H..

Z kolei spór stron dotyczący skuteczności oświadczenia pozwanej o uznaniu długu wobec powoda miałby znaczenie w sytuacji zgłoszenia przez pozwaną zarzutu przedawnienia, jednakże zarzut taki nie został przez nią zgłoszony.

Gdyby jednak nawet rozpatrywać roszczenie pozwu pod kątem upływu terminu przedawnienia, to uznać należy, że termin ten nie upłynął. Zgodnie bowiem z art. 646 k.c., roszczenia wynikające z umowy o dzieło przedawniają się z upływem lat dwóch od dnia oddania dzieła. Dzieło zostało wykonane przez powoda najwcześniej 8 października 2010 r., kiedy to powód sporządził fakturę VAT dla pozwanej. Termin przedawnienia upływał zatem z dniem 8 października 2012 r., jednakże został przerwany oświadczeniem pozwanej z 1 października 2012 r. o uznaniu długu wobec powoda (art. 123 § 1 pkt 2 k.c.). Po tymże przerwaniu, termin przedawnienia rozpoczął bieg na nowo, przez co jego koniec przypadł na 1 października 2014 r. Jednakże wcześniej, w dniu 22 sierpnia 2014 r., powód wystąpił przeciwko pozwanej z pozwem o zapłatę, w celu dochodzenia przedmiotowego roszczenia o wynagrodzenie, która to czynność ponownie przerwała bieg przedawnienia (art. 123 § 1 pkt 1 k.c.) i termin ten nie biegnie na nowo, dopóki niniejsze postępowanie nie zostanie zakończone (art. 124 § 2 k.c.).

Strona pozwana kwestionowała skuteczność złożonego 1.10.2012 r. oświadczenia o uznaniu długu, powołując się na uchylenie się od jego skutków, jednakże słusznie argumentowała strona powodowa, że można uchylić się od skutków oświadczenia woli, jednakże nie od skutków oświadczenia wiedzy – a takie również zawiera w sobie impli-cite oświadczenie pozwanej z 1.10.2012 r. W konsekwencji, pozwana hipotetycznie mogłaby się uchylić od skutków prawnych swojego oświadczenia woli w ramach umowy z powodem o uznaniu długu, jednakże pozwana nie mogła się uchylić od skutków tzw. uznania niewłaściwego, czyli faktycznego zachowania noszącego cechy wiedzy o obciążającym ją długu ze strony powoda jako wierzyciela. Tymczasem takie uznanie niewłaściwe – niezależnie od ewentualnie związanego z nim oświadczenia woli – także przerywa biegł terminu przedawnienia.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 496 k.p.c. Sąd utrzymał w mocy wydany w sprawie nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym, wraz z orzeczonymi w nim kosztami postępowania, których podstawę zasądzenia stanowił przepis art. 98 k.p.c.

ZARZĄDZENIE

doręczyć odpis wyroku z uzasadnieniem pełnomocnikom stron